

Kredse indenfor Amterne havde Kvinder haabet paa Muligheden af at faa Kvinder opstillet som Stemmesamlere — men dog med en Chance for at blive valgt, hvorimod sikkert ingen havde tænkt sig, at nogen Mand kunde „finde paa at vige Pladsen i Folketinget for en Kvinde.“

Maaske man havde tænkt sig disse Opstillinger som havende en dobbelt Virkning — dels som Middel for Kvinder af forskellige politiske Anskuelser til at faa ligesindede Kvinder i Tale, og dels som en yderligere Spore for de kvindelige Vælgere til at bruge deres Valgret.

Hvorledes det gik med disse Opstillinger, véd vi, 18 af 438 er ikke imponerende, og naar det som i et af Amterne blev foretrukket slet ingen Kandidat at opstille, fordi man ikke kunde bevæge nogen Mand til at lade sig opstille, og naar Spørgsmaalet om Opstilling af en Kvinde overhovedet ikke ønskedes drøftet, saa turde det maaske tilstrækkeligt tydeligt bevise, at „Mænds Ulyst o. s. v.“ endnu ikke er en Saga blott.

Hvad endelig Bemærkningen om vor politiske Indsigt angaar, saa var den — hvad formentlig fremgik af Ordene — absolut ikke møntet paa Kvinderne alene. En saadan Indskrænkning i Valgretten kunde maaske virke gavnligt i al Almindelighed.

Caroline Bie.

Vi giver Fru Bie Ret i, at Antallet paa de opstillede Kvinder ved de to sidste Valg ikke er imponerende. De to angivne Tal er lærerige paa den haardhændede Maade, hvormed Tal lærer fra sig. Men vi fastholder, at det falder tilbage paa Kvinderne selv, naar de saa totalt sakker agter ud, ligesom det er Mangel paa kvindelige Personligheder, der bringer et saa mistroeligt og negativt Resultat, som det Fru Bie anfører.

Red.

Rejsen til Vejen.

—o—

D. K. har den 10. Juli ansøgt Ministeriet for offentlige Arbejder om, at der maa blive givet fri Rejse til de sønderjydske Kvinder, som vil deltage i Fællesmødet, og om, at der ydes nedsat Billetpris til vore Delegerede m. v. fra D. K. til Vejen og tilbage til Hjemmet.

Nærmere vil følge gennem Formændene, hvis Ansøgningen bevilges.
Forretningsudvalget.

Indtryk fra mit Ophold i Amerika.

—o—

Forstanderinden for Bispebjerg Hospital har som Delegeret deltaget i den store internationale Kongres, som Sygeplejersker i Juni Maaned afholdt i Amerika. Sine Indtryk fra Rejsen har hun beskrevet i „Tidskrift for Sygepleje“, hvoraf vi gengiver nedenstaaende.

Naar jeg nu skal til at aflægge Beretning fra den Rejse, som Dansk Sygeplejersaad satte mig i Stand til at gøre til Amerika, saa vil jeg straks meddele, at det „internationale“ i Virkeligheden spillede en meget beskeden Rolle i de Forhandlinger, som førtes. Det er mit Indtryk, at de fjendtlige Følelser, som Amerikanerne nærer mod Tyskland, og som navnlig Udsendingen fra Kanada (engelsk) gav stærkt Udtryk for, gør det umuligt foreløbig at faa det rette internationale Samarbejde i Gang igen. Der er jo knap nok sluttet Fred mellem Nationerne endnu, og intet ordnet politisk eller Handelssamkvem, derfor syntes alt Samarbejde umuligt.

Mit beskudne Forslag om, at vi som Sygeplejersker, i Barmhjertighedens Navn, kunde være de første til at række hverandre Haanden og genoptage Samarbejdet, mødte skarp Protest, og det eneste Resultat, vi kunde komme til, var at opsætte alle Forhandlinger til senere og haabe paa, at Tiden maa mildne Menne-skers Syn paa hverandre. Der var almindelig Enighed om, at der i 1924 eller 25 maatte kunne afholdes en international Kongres i København, hvortil man mente, at Sygeplejersker fra alle Nationer med Glæde vilde komme.

Den 18. Marts forlod jeg København med saa at sige „forsegledede Ordre“, idet Indbydelserne fra Amerika ikke havde indeholdt et Ord om, hvor Konferencen skulde finde Sted.

Efter en Uges Ophold i New York, hvor jeg imidlertid havde faaet at vide, at Atlanta i Georgia var Mødestedet, forlod jeg med flere andre Sygeplejersker og Friherreinde *Mannerheim*, der kom som Delegeret fra Finland, New York og begav mig paa

den ca. 30. Timer lange Rejse mod Syd.

Atlanta er en By paa ca. 250,000 Indbyggere, ikke faa Skyskrabere og til et Par Sider omgivet af henrivede Villaer med brede Verandaer og Balkoner. Man kan se, at Husene er beregnet paa, at der leves meget udendørs, paa Grund af den stærke Varme om Sommeren. Den indre By er snavset og grim, i de fleste Gader stod en Række private Automobileer paa hver Side; Butiks- og Kontorfolk lod dem ganske roligt staa fra Morgen til Aften, til Trods for at Automobileerne gjorde det næsten umuligt at færdes.

Det stod mig ganske klart, at det maa være yderst uhyggeligt at leve, hvor der er to Racer, Forskellen paa hvide og sorte i Sydstaterne er langt større end i Nordstaterne, fordi der er mange flere Negere her. Der er Hospitaler for de „coloured“, og der er særlige Ventesale og Sporvogne for dem, og de er gennemgaaende set ned paa; i bedste Tilfælde behandlet som uvidende Børn.

Byens Fysiognomi blev i det Kvarter, hvor Mødet blev holdt, stærkt præget af Sygeplejerskerne. Der var 3000 samlet, mange i Uniform, de smukkeste og mest praktiske var Militærsygeplejerskernes, ikke faa af dem med Udmærkelsestegn fra Krigen. Der var ogsaa en Del katolske Søstre af forskellige Ordner, der tog ivrig Del i Møderne. Møderne blev holdt i et baptistisk „Tabernacle“, beliggende lige overfor en mægtig K. F. U. M. Skyskraber, hvor Damer fra Byen havde arrangeret en udmærket „Lunch“ til billig Pris; yderst bekvemt for Mødedeltagerne, og meget gæstfrit, baade fra K. F. U. M.s og Damernes Side.

Det var tre store amerikanske Sygeplejerskeorganisationer, der holdt Møde: I) Amerikansk Sygeplejerskeforbund, II) Nationalforbundet for Sygeplejerskeuddannelse og III) Nationalforbundet for „public health“ Sygepleje. Programmet var lagt, dels med samlede Møder for alle tre Organisationer, dels med særlige Møder for de forskellige Foreningers Særinteresse. — Alt var lagt ganske udmærket tilrette, og der var en Alvor og Iver over den store Forsamling, som gav et stærkt Indtryk af en samlet Stand med dyb Interesse for alle Tidens brændende Spørgsmaal. Hvad der i høj Grad imponerede mig, var den store Dygtighed og Værdighed,